

सामादिनालंकांप्रत्यानेतुं यदिनामशक्यंस्यात्तदानः कार्यं कृतं भवेत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ नार्हसे ज्येष्ठनिरसनं वक्तुं नार्हसीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अदितिदिती भि
न्नोदरभगिन्यौ ते सहिते हिते परस्परा नुरक्ते भूत्वा कश्यपस्य भार्येऽभूता मिनिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ ते दैत्याः पुरा प्रभविष्णवोऽभवन्पश्चाद्विष्णुना तान् दैत्यान् निहत्य ॥ १६ ॥

यदिनामात्रशक्यं स्यात्सामादानेन वानघ ॥ तरसा वामहाबाहो प्रत्यानेतुं कृतं भवेत् ॥ त्वंचलं केश्वरस्तात भविष्यसि न संशयः ॥ ८ ॥ त्व
याराक्षसवंशोयं निमग्नोऽपि समुद्धृतः ॥ सर्वेषां नः प्रभुश्चैव भविष्यसि महाबल ॥ ९ ॥ अथाब्रवीद्दशग्रीवो मातामहमुपस्थितं ॥ वित्तेशो
गुरुरस्माकं नार्हसे वक्तुमीदृशं ॥ १० ॥ साम्राहिराक्षसेन्द्रेण प्रत्याख्यातो गरीयसा ॥ किंचिन्नाहंतदारक्षो ज्ञात्वा तस्य चिकीर्षितं ॥ ११ ॥
कस्यचित्त्वथ कालस्य वसंतं रावणं ततः ॥ प्रहस्तः प्रश्रितं वाक्यमिदमाह सरावणं ॥ १२ ॥ दशग्रीवमहाबाहो नार्हसे वक्तुमीदृशं ॥ सौभ्रा
त्रं नास्ति शूराणां शृणु चेदं वचो मम ॥ १३ ॥ अदितिश्च दितिश्चैव भगिन्यौ सहिते हिते ॥ भार्ये परमरूपिण्यौ कश्यपस्य प्रजापतेः ॥ १४ ॥
अदितिर्जनयामास देवांस्त्रिभुवनेश्वरान् ॥ दितिस्त्वजनयद्दैत्यान् कश्यपस्यात्मसंभवान् ॥ १५ ॥ दैत्यानां किल धर्मज्ञपुरेयं वसनार्ण
वा ॥ सपर्वतामहीवीरते भवन्प्रभविष्णवः ॥ १६ ॥ निहत्य तांस्तु समरे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ देवानां वशमानीतं त्रैलोक्यमिदमव्य
यं ॥ १७ ॥ नैतदेको भवानेव करिष्यति विपर्ययं ॥ सुरासुरैश्चरितं तत्कुरुष्व वचो मम ॥ १८ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥
चित्तयित्वा मुहूर्तं वै बाढमित्येव सो ब्रवीत् ॥ १९ ॥ स तु ते नैव हर्षेण तस्मिन् न हनिवीर्यवान् ॥ वनंगतो दशग्रीवः सहतैः क्षणदाचरैः ॥ २० ॥
त्रिकूटस्थः स तु तदा दशग्रीवो निशाचरः ॥ प्रेषयामास दौत्येन प्रहस्तं वाक्यकोविदः ॥ २१ ॥ प्रहस्तशीघ्रं गच्छ त्वं ब्रूहि नैर्ऋतपुंगवं ॥ वच
साममवित्तेशं सामपूर्वमिदं वचः ॥ २२ ॥ ॥ १७ ॥ विपर्ययं भ्रातृद्रोहरूपं ॥ १८ ॥ १९ ॥ तस्मिन् न हनि प्रहस्तोपदेशदिन एव ॥ २० ॥ वनं लंका समीपवनं
गतस्त्रिकूटस्थो भूत्वा प्रहस्तं दौत्येन प्रेषयामास ॥ २१ ॥ २२ ॥